

Ali Babacan- 8 Nisan 2026 Haftalık Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Saadet Partisi'nin ve Gelecek Partisi'nin kıymetli yöneticileri,
milletvekilleri,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin kıymetli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve şu anda bizi bu salonda izlemekte olan değerli
vatandaşlarımız,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor;

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

Sözlerimin hemen başında,

Dün İstanbul'da meydana gelen terör eyleminde yaralanan polislerimize
Allah'tan acil şifalar diliyorum.

İstanbul Emniyetine ve İstanbul halkına geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum

Gerçekten, topyekûn teyakkuzda olmamız gereken dönemlerden geçiyoruz.

Hem iç güvenlik hem de dış güvenlik kurumlarımıza bu zorlu süreçte Allah'tan
kolaylıklar diliyorum.

İki gün sonra Türk Polis Teşkilatının 181. kuruluş yıldönümünü hep beraber
kutlayacağız.

Milletimizin huzuru ve güvenliği için canını ortaya koyan;

Büyük bir fedakârlık ve azimle görev yapan tüm emniyet mensuplarımızın
Polis Haftası'nı şimdiden tebrik ediyorum.

Unutmayalım; polislerimiz devletimizin güvencesidir, milletimizin huzur kapısıdır.

Bu vesile ile bugüne kadar görevi başında şehit olan tüm polislerimizi rahmetle, gazilerimizi minnetle anmak istiyorum.

Değerli arkadaşlar,

Bugün 8 Nisan.

Tüm Roman vatandaşlarımızın Dünya Romanlar Günü'nü de kutlamak istiyorum.

Eğitimden istihdama her alanda fırsat eşitliğinin sağlandığı;

Ayrımcılığın, ötekileştirmenin olmadığı;

Yoksulluğun sıfırlandığı bir Türkiye hedefimizi tekrar vurgulamak istiyorum.

Değerli arkadaşlar,

Dün gece, bu sabah saatlerinde İran savaşıyla ilgili geçici de olsa bir ateşkes üzerinde mutabakata varıldı.

Savaş başladığı ilk gün söylemiştik. “Bu savaş uluslararası hukuka aykırıdır, Birleşmiş Milletler şartının açık bir ihlaldir” demiştik.

“Hele hele sivil altyapının hedeflenmesi, enerji tesislerinin, petrokimya tesislerinin, köprülerin, yolların, okulların, üniversitelerin, ibadethanelerinin hedeflenmesi açık bir savaş suçudur” demiştik.

Maalesef bugün Amerika Birleşik Devletleri ve İsrail hem uluslararası hukuka hem de kendi iç hukuklarına aykırı bir şekilde başlattıkları bu savaşın şu anda geçici de olsa ateşkesle bir ara verilmesine gerçekten iyi bir gelişme olarak bakmamız gerekiyor. Memnuniyetle bakmamız gerekiyor. Ancak risklerin de aynen ilk günkü gibi orada öylece durduğunun da farkında olmamız gerekiyor.

Tam 40 gün sürdü ve 40 günden sonra iki haftalık bir ateşkes üzerinde mutabakata varıldı.

Fakat daha ateşkesin ilk açıklandığı Pakistan ve karşılığında İsrail'in sözlerine baktığımızda hemen dakika bir, gol bir. Büyük bir uyumsuzluk var.

Pakistan'ın açıklaması, arabulucu ülkenin açıklamasında Lübnan'ı da kapsayan bir ateşkestən bahsediyor. Ama İsrail diyor ki "Yok, Lübnan bu ateşkes kapsamında değil."

Umarız ki; Lübnan'daki yangın, Lübnan'daki kıvılcım hızlı bir şekilde bölgeye tekrar yayılmaz.

Ve bu ateşkes, tarafların barış anlaşmasıyla ilgili barış anlaşması müzakereleriyle alakalı bir fırsat penceresi olur.

Bu müzakerelerin gergin ve çatışmalı bir ortamda devam etmesi hiçbir tarafın hayrına değildir, olmayacaktır.

Bunun için ateşkesin derhal Lübnan'ı da kapsayacak bir şekilde sokulması ve bu konuda Türkiye de başta olmak üzere arabulucu ülkelerin devrede olması ve ısrarcı olması şarttır.

Değerli arkadaşlar,

Evet, yanı başımızda büyük bir savaş var.

Türkiye şimdilik çok şükür çok az etkilenen bir süreç yaşadı, özellikle güvenlik açısından.

Ancak ekonomimizi savaş yaşayan ülkeler kadar bu savaş etkilemiş durumda.

Daha önce de söyledim: Dört yıldır savaşta olan Ukrayna'nın bir yıllık toplam enflasyonu %8. Türkiye'de daha İran savaşı başlamadan önce ocak ve şubat aylarının toplam enflasyonu %8.

Savaşta değilken adeta bir savaş ekonomisini yaşadı Türkiye. Yaşamaya da devam ediyor.

Vatandaşlarımıza sorduğumuzda "en büyük problem nedir?" diye birinci sırada diyorlar ki; geçim sıkıntısı, enflasyon, hayat pahalılığı.

Bakıyoruz gerçekten ülkemizin şu anda vatandaşlarımızın günlük hayatını etkileyen sorunların başında ekonomi yer alıyor.

Savaşta değiliz ama son 40 günde Merkez Bankası'nın rezervlerinden sattığı rakam 49 milyar doları geçti arkadaşlar. 49 milyar dolar. Altın döviz toplamı.

Bu hesabın içerisinde altının değerinin düşmesinden kaynaklı rezerv kaybı yok.

Ben sadece net satıştan bahsediyorum: 49 milyar dolar.

Peki Merkez Bankası'ndan, iktidardan bununla ilgili bir açıklama duydunuz mu? Yok.

Çünkü hâlâ o damat döneminin gizli saklı arka kapı döviz operasyonlarına tam gaz devam ediyorlar.

Doğru hesaptan kaçar mı?

Madem yaptığınız iş doğru, niye açıklamıyorsunuz?

Yıllarca bu ülkenin Merkez Bankası ne kadar döviz aldı, ne kadar döviz sattı, anlık günlük yayınlarken, açıklarken siz niye gizliyorsunuz?

Biz ancak Merkez Bankası'nın bilançosundan böyle veri madenciliği yaparak adeta bu rakamları hesaplayıp ortaya çıkarabiliyoruz. "Demek ki 49 milyar buharlaşmış" diyoruz. "Demek ki arka kapıdan satmış" bunlar diyoruz.

Yoksa açıklanan bir rakam yok.

Merkez Bankası'nın girin açıklamalarına, yok.

İktidardan var mı? Yok.

Ekonomi yönetiminden var mı? Yok. 49 milyar dolar.

Ve değerli arkadaşlar,

Bakın Türkiye'de bir kur rejimi yok.

Bu ülkenin döviz kuru rejimi nedir bilinmiyor.

Kur rejimi olmayan bir ülke olmaz.

Vatandaşlarına, iş dünyasına, yatırımcılara "Benim döviz kuru rejimim şudur." diye bir ülkenin ilan etmesi gerekir.

Açık bir şekilde, şeffaf bir şekilde ortaya koyması gerekir.

Yıllarca uyguladık; “Türkiye Cumhuriyeti'nin kur rejimi dalgalı kur rejimi” dedik zamanında. “Serbest kur rejimi” dedik.

“Aşırı dalgalanmalar olmadıktan sonra Merkez Bankası seviye müdahalesi yapmayacaktır” dedik.

Ve o kur rejiminin en önemli faydası neydi, biliyor musunuz?

Büyük dalgalanmalar yaşadık.

Unutmayalım, 2003'te yanı başımızda bir Irak savaşı yaşandı.

2008'de büyük bir ekonomik kriz yaşandı tüm dünyada.

Ama o serbest kur rejiminin Türkiye'ye en önemli faydası, hızlı döviz girişlerinde ya da hızlı döviz çıkışlarında otomatik bir frenleme mekanizması uygulamasıydı.

Ne zaman ki hızlı giriş olurdu, hemen kur düşerdi. O acil para getirmek isteyenler, hızlı para kazanmak isteyenler var ya, hemen frene basardı. "Ya dur bakalım bu nereye gidecek?" diye yavaşlardı iş.

Hızlı döviz çıkışı olan zamanlarda da kur yükselirdi, gene zarar etmeye başlardı. Mecburen frene basarlardı.

Ben şimdi soruyorum: Bu 49 milyar dolar nereye gitti?

49 milyar doları kim aldı?

Bunu alanların ağırlığı arkadaşlar, Türkiye'ye faizi yatırıp faiz parasını tekrar dolara çevirip yurt dışına çıkanlar.

Yani Merkez Bankası'nın 49 milyara sattığı ucuz döviz alanlar, Türkiye'den faiz kazananlar; katmerli kazandılar katmerli. Katmerli kazandılar.

Çünkü Merkez Bankası, ekonomi yönetimi ne yapıyor, ne diyor? Londra'da kime, neler anlatıyor bunlar?

Sunuşlarına herhalde bakmışsınızdır çünkü yayıldı gitti.

Yatırımcılara ne anlattıklarını gördünüz.

Dünyanın büyük fonları daha geçen geldi. Ülkenin cumhurbaşkanıyla, dışişleri bakanıyla, hazine bakanıyla görüştü. Bunlar ne konuşuyor?

Neyin garantisini almaya çalışıyorlar?

"Türkiye'de paramız var ama geri çıkarken bize döviz ucuza satacak mısınız? Şu andaki kuru baskı altına aldığınız uygulamaya devam edecek misiniz? Bu yüksek faize devam edecek misiniz?" Bunun garantisini almaya çalışıyor adamlar.

"Yüksek faiz verirsiniz, kuru da bastırırsanız biz Türkiye'ye para getirmeye devam ederiz." diyorlar.

Peki bu baskı altındaki kur, sabit tutulmaya çalışılan kur kimi vuruyor? Bunun kaybedeni kim?

Bizim üreticimiz, ihracatçımız, alın teriyle, bileğinin gücüyle helalinden para kazanma mücadelesi veren kendi KOBİ'lerimiz, kendi esnafımız, kendi sanayicimiz.

Bu uygulanan şu andaki bastırılmış kur elin adamına para kazandırıyor.

Bizim kendi risk almış, yatırım yapmış insanımıza, KOBİ'lerimize, sanayicilerimize kaybettiriyor.

İnanılır gibi değil.

Bakın arkadaşlar,

Bu kafayla gittikten sonra, bu anlayışla gittikten sonra beyhude.

Böyle enflasyon düşmez. Düşmedi, düşmüyor.

"Faizi yükselteyim, vergiyi salayım, döviz kurunu bastırayım, maaşları bastırayım, enflasyon düşsün." Olmadı, olmuyor.

Çünkü bu ülkenin ekonomisi sadece makro birkaç göstergeden ibaret değil.

Bu ülkenin ekonomisi alın teridir.

Bu ülkenin ekonomisi çiftçidir, esnaftır, KOBİ'dir, sanayicidir.

Sadece makro göstergelere bakıp da bu ülkenin ekonomisini üretmeye çalışırsanız çuvallarsınız.

Bakın 4 Nisan'da elektriğe, doğalgaza bir çırpıda %25 zam yaptılar.

Yıllık enflasyon hedefi %20, tek kalemde elektriğe, doğalgaza %25 zammı yaptılar geçtiler.

Defalarca söyledik, “Bakın” dedik. “Enerji maliyetleriyle ilgili şoklar böyle olduğu gibi yansıtılmaz, absorbe edilir, zamana yayılır. Yumuşak geçişlerle bu iş yönetilir. Aksi halde enflasyon beklentisini yükseltirsiniz, ipin ucunu kaçırsınız.” Ve şu anda tam da gelinen nokta bu.

Enflasyonda arkadaşlar, beklenti yönetimi çok önemlidir.

İnsanların gerçekten enflasyonun düşeceğine inanması gerekir.

İnsanlar inanmazsa enflasyon düşmez.

Ve maalesef aynı hataları arka arkaya, arka arkaya yapıyorlar.

Akaryakıt fiyatları aldı başını gitti.

Dün bizim akaryakıt istasyonu olan bir arkadaşımız arıyor diyor ki; “ya bizim pompalar” diyor “en fazla 99 lira 99 kuruşa göre ayarlı elektronik sistem gösterge ona göre ayarlı. Çünkü siz zamanında enflasyonu düşürdünüz. Millet de güvendi artık tek haneli enflasyon bu ülkede devam eder, kolay kolay artmaz.” Mazotun fiyatı, benzinin fiyatı hiçbir zaman 100 lirayı geçmez diye insanlar güvendi. Bu pompaları aldılar, benzin istasyonlarına taktılar.

E şimdi 99 lirayı geçtiği anda Türkiye'de pek çok benzin istasyonunda pompalarda büyük revizyon gerekecek.

Pompa başına en az, en az 50 bin liraya, 60 bin lira, 70 bin lira masraf etmek gerekecek.

Gerçekten “dejavu” derler ya hani eskiyi hatırlama...

Bir zamanlar Japonlar Türkiye'ye özel 18 haneli hesap makinesi üretmişti.

Başka dünyanın hiçbir yerinde yok ama Türkiye'de var. Niye? Çünkü Türkiye'de o altı sıfırı biz atana kadar ancak on 18 haneli hesap makinelerine bizim rakamlar sığıyordu.

Şimdi bakıyorsunuz, biz altı sıfır atınca Japonlar da hesap makinelerinden altı sıfır attılar. Şu anda 12 haneli hesap makinesi bulursunuz piyasada daha fazlaya gerek yok zaten.

Ama işte başladı enflasyon baskısı benzin, akaryakıt pompalarından başlayarak artık sistemi zorlamaya başladı.

Gerçekten insanlar inanmıştı ya, “bu işi Türkiye çözdü” demişti.

Bütün dünya inanmıştı.

“Artık bu ülkede faiz de enflasyon da tek haneye indi. Bir daha kolay kolay artmaz” diyordu insanlar.

Fakat maalesef bu beceriksiz, iş bilmez, adaletten uzaklaşmış iktidar tekrar ülkeyi iki haneli, üç haneli enflasyonla tekrar karşı karşıya bıraktı.

Peki diyorlar ki “iyi de kardeşim kaynak nerede?”

Ya kaynağı biz size söyledik. Anlamadınız ki.

Kaynak Türkiye.

Biz ne zaman “şu yapılmalı bu yapılmalı” deyince “para yok” diyorlar. “Bütçede para yok.”

Biz dedik ki; “bakın uzun vadeli bakacaksınız. Türkiye'nin maliye politikasına bir mali kural gereklidir. Ve iyi günlerde tasarruf edeceksiniz, kötü günlerde o tasarruf ettiğinizi harcayacaksınız” dedik.

Ama yapmadılar.

Har vurup harman savurdular.

“İtibardan tasarruf olmaz” ifadesini unutmayın. O bana verilmiş bir cevaptır.

Biz “tasarruf, tasarruf, tasarruf” derken o gün ülkenin başbakanı çıktı; “İtibardan tasarruf olmaz kardeşim” dedi.

E görüyorsunuz işte.

Zamanında tasarruf etmeyince, devletin elinde imkânlar olmayınca artan enerji maliyetleriyle nasıl şu anda enflasyon vuruldu, nasıl her türlü akaryakıt ürününe zam geldi.

Daha bekleyin, petrol kaynaklı petrokimya, plastik ne var ne yoksa petrol kaynaklı bütün ürünlerde bir zam dalgası geldi ve kötü vuracak bu.

Nihayetinde evet, dün gecedен bu yana 110 dolardan tekrar 90 dolarlara düştü petrol ama unutmayalım savaş öncesi 60 dolardı.

60'tan 90'a zaten %50'lik bir zam var.

Şimdi bu iyi yönetilmezse gidecek bizim içeride bütün enflasyon rakamlarını bozacak.

Her kalemde ama her kalemde zam dalgaları arka arkaya ülkeyi vuracak.

Zamanında tedbir alınsaydı bu zam dalgasının çok daha yumuşak bir şekilde iş piyasaya yansması mümkün olurdu.

Yaptık, söyledim,

Petrol fiyatları 20 dolardan 150 dolara çıktığı dönemde biz enflasyonu tek hanede tuttuk.

Yedi buçuğa katlamış, bırakın yüzde elli artmayı yedi buçuğa katlamış bir petrol fiyatı döneminde enflasyon bu ülkede tek haneye indi ve tek hanede kaldı.

İş bilenin kılıç kuşananın.

Çiftçimiz, esnafımız, KOBİ'lerimiz, sanayicilerimiz gerçekten inim inim inliyor şu anda.

Bir dokunuyorsunuz bin ah işitiyorsunuz.

Maliyetler almış başını gitmiş ve kurun baskı altında olması bütün ihracatçıları perişan etmiş durumda.

Sadece hazır giyimde 330 bin kişi işten çıkarıldı arkadaşlar. 330 bin kişi.

Sadece tek bir sektörde, hazır giyim sektöründe.

Gerçekten sıkıntı büyük ve tedbir yok.

Diyorlar ki; “ya bu kadar sıkıntı var ama ne yapılacak? Tavsiyeleriniz ne?”

Ben hep söylüyorum. Bizim söylediklerimizin yarısı durum tespiti ise diğer yarısı ise ne yapılması ile ilgili çözümler, öneriler.

Şu anda acilen ama acilen çiftçimizin, esnafımızın, KOBİ'lerimizin, sanayicimizin vergi borcu ve sosyal güvenlik borcu yeniden yapılandırılmalıdır.

1 yıl ödemesiz 3 yıla bu borç yayılmalıdır.

Mutlaka taze finansman imkânı sağlanmalıdır.

Bunu yapın, korkmayın.

2002 ekonomik krizinden sonra Ziraat Bankası ve Halk Bankası'nın alacaklarının yüzde 40'ı batacak haline gelmişti.

Esnafımızın, çiftçimizin yüzde 40'ı borcunu ödeyemiyordu.

Derhal sadece enflasyona endeksli bir yeniden yapılandırma yaptık.

Faize değil, enflasyona endeksli bir yeniden yapılandırma.

Yeni finansman imkânları sağladık.

Yıl 2004. Çiftçimizin de esnafımızın da yüzde 99'u borcunu tam ve gününde öder haline geldi.

Ziraat Bankası'nın, Halk Bankası'nın tarihinde böyle bir şey olmamıştı.

Çiftçimizin, esnafımızın yüzde 99'u borcunu tam ve gününde ödeyecek bir ekonomik güce ulaştı.

Sadece 1 yılda oldu bu Türkiye'de.

Bunlar yine olur, çok daha iyisi olur.

Yeter ki bu ülkeyi anlayan, bu ülkenin asıl ekonomik çarklarının nasıl işlediğini bilen bir yönetim iş başında olsun.

Bir başka önemli konu arkadaşlar ihracatla ilgili Reeskont kredileri bakın.

Şu anda tam da ihracatçımızın Reeskont kredisiyle desteklenmesinin zamanıdır.

Reeskont kredisi nedir?

Bunu da biz zamanında başlatmıştık.

Reeskont kredisi aslında Merkez Bankası kaynaklı ihracatçıya özel bir imkândır.

Merkez Bankası reeskont kredisi için değerli arkadaşlar, para basar.

İhracatçıya verir Exim bank yoluyla. İhracatçı üretir, malını satar.

Döviz tahsilatı yapıyor ya en sonunda malın parasını alıyor ya.

Getirdiği döviz de Merkez Bankasına yatırır.

Merkez Bankası'nın parayı verip döviz alması enflasyonist değildir.

Para basar, karşılığında döviz alır, karşılıklıdır.

Merkez Bankası'nın reeskont kredisiyle piyasayı bu yöntemle fonlaması da enflasyonist değildir.

Çünkü parayı karşılıksız değil, karşılıklı basmaktadır.

Ne yapmaktadır? Bastığı paranın karşılığında döviz altı ay, dokuz ay sonra almaktadır. O kadar.

Ve bu imkân sınırsızdır.

Bir sınırı yoktur, limiti yoktur.

Şu anda ne kadar ihtiyacı olan ihracatçımız varsa Merkez Bankası bunların tamamını finanse edecek imkâna sahiptir. Elinin altında matbaa vardır. Para üretme imkânları vardır.

Ve bu enflasyonist olmaz. Üretim olur, ihracat olur, Türkiye'ye döviz gelir.

Üretim oldukça, ürün bolladıkça ürünün bolluğuyla enflasyon üzerinde ayrı bir baskıyı, ayrı bir kontrol de oluşturmuş olursunuz.

Kriz döneminde ilk yaptıkları iş neymiş efendim? "Piyasayı sıkıştırmamız gerekiyormuş." Eee "reeskont kredilerini keselim." İnanın yangının üzerine benzin dökmekten başka bir şey değil bu yaptıkları.

Zaten yangın var, bir de üzerine benzin döküyorsun yani.

Bilmiyorlar arkadaşlar, bilmiyorlar.

Bilmediklerinin de farkında değiller.

İşte biraz önce grup toplantısının açılışında başkanımız Selçuk Bey örnekler verdi değil mi?

Ya 20 küsur yıllık bir iktidar bu hataları yapar mı ya? "Şuna vergi getireceğim" diyor. Pardon yanlış olmuş geri çek. "Bundan vergiyi kaldıracağım" diyor. Yanlış olmuş, geri çek.

Ya şöyle sektörden üç beş kişi toplayın bir sorun "arkadaş bu nedir bir anlatın bize?" diye.

Doğrusu nedir? Daha önce bu işler nasıl yönetilmiş bir bakın. Hepsi arşivlerde.

Yazık günah ya.

Koskoca Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni oyuncakları haline çevirdiler. Bir ileri, bir geri, bir ileri, bir geri.

Resmî Gazete 'ye bakıyorsunuz, yapılan düzenlemelerin çoğu daha önce yapılan düzenlemelerin iptali ya da düzeltilmesiyle alakalı ya.

"Yanlış yapmışız, pardon bunu düzeltelim, şu olmamış düzeltelim." Böyle devlet yönetilmez.

Bırakın devlet, bir bakkal dükkânı bile böyle yönetilmez.

Zaten ben diyorum,

Şu anda ülkeyi yönetenler bir bakkalın yanında inanın iki ay çıraklık yapmış olsa bu temel hataları yapmazlar.

Orada görürler, hayatı tanırılar.

O rafların tozunu bir yutarlar.

Tarım.

Bu yılki bütçede faize 2 trilyon 700, tarıma 163 milyar.

Tarıma verilenin on altı mislini faize ödüyorlar.

Hem de nasıl ödüyorlar? Merkez Bankası'ndan da o faizi alanlara "al sana döviz de ucuz satayım" diye, 49 milyar doları öyle satıyor, ona satıyor, faiz alana satıyor ve ucuza satıyor.

Halbuki dalgalı kur olsa artacak, frene basacak, hızlı çıkamayacaklar.

Ve hızlı çıkışın maliyetini millet değil, o yatırımcılar, risk alması gereken insanlar ödeyecek.

Tarımda acilen, acilen destek mekanizması başlamalı bakın.

Yemde ve gübrede %50'yi devlet ödemededen bu ülkede tarım da hayvancılık da ayağa kalkmaz. Olmayacak bu iş.

Tam %50'sini devlet karşılamak zorunda.

Mazot ve elektrikte desteklerin yeterli miktara çıkmak zorunda.

Çiftçimizin borcunu yeniden yapılandıracaksınız. Yeni taze finansman imkânı sağlayacaksınız ki işler düzelsin.

Ve sulama yatırımları arkadaşlar sulama.

“Ha yağmur bollaştı, çok şükür su var, e artık hep beraber şöyle rahat edelim” rehavet. Yok öyle bir şey.

Tam da bu yağmurun bol olduğu dönemde işte sulama yatırımlarını yapacaksınız.

Bu bol suyu ülkede tutacaksınız, tasarrufla arayacaksınız.

Kapalı basınçlı dağıtım sistemiyle tek bir suyun bile kıymetini bilen bir su yönetim sistemi kuracaksınız.

Onu da hesap ettik. Topla topla topla tamamı 2 trilyon lira tutuyor ya. 2 trilyon lira. Bu yıl faiz ödenen 2700 beş yılda toplam 2 trilyon ödediğinizde harcadığınızda Türkiye'nin bütün sulama yatırımlarını tamamlama imkânınız var.

Bu mümkün.

Ama diyorum ya iş bilen kılıç kuşananın.

Bir başka tartışma yaşandı geçen hafta takip etmişsinizdir. “Aman asgari ücreti artırmayalım, çok kötü bir fikir, enflasyonist olur”.

Arkadaş bak, bulutların üzerinde dolaşıyorsan Türkiye'yi sadece böyle uçaktan bakıp bir kara parçası olarak görüyorsan, sadece birkaç makroekonomik veriye dayanarak bu ülkenin ekonomisiyle ilgili ahkâm kesiyorsan beceremezsin, yapamazsın.

Tabii ki makroekonomik göstergelere bakacaksın ama bir yandan da sektör sektör inceleyeceksin.

Enflasyonun asıl kaynağı ne, bunu iyi teşhis edeceksin.

Bol talep mi, ondan mı artıyor? Bol talep var; yoksa maliyetler vurmuş, kur artmış, enerji fiyatları artmış, mecburen mi enflasyon artıyor? Bunu iyi analiz edeceksin.

Örnek veriyorum duysunlar, o iktisatçı geçinenler dinlesinler ve bunu izah etsinler...

Yıl 2004. Net asgari ücreti tam yüzde 41 artırdık 2004'te, yüzde 41.

2004'ün sonunda enflasyon yüzde 9, 2005'in sonunda yüzde 8. Nasıl oldu? Nasıl oldu?

Asgari ücrete yüzde 41 zam vermişiz, enflasyon yüzde 9'a düşmüş. Ertesi sene de yüzde 8'e düşmeye devam etmiş. Nasıl oldu?

Yıl 2008.

Asgari ücret artışı yüzde 20.

Enflasyon yıl sonunda yüzde 10, bir sonraki sene de yüzde 6 buçuğa düşmüş. Ne oldu?

Ücretler önemlidir.

"Gelirler politikası" denir buna.

Gelir politikası ayrıdır, gelirler politikası ayrıdır.

Yani insanların maaş seviyesinin enflasyon üzerindeki etkisi önemli bir konudur.

Ama ne zaman ne yapacağınızı bilmeniz lazım ya.

Hangi dönemde enflasyona bağlı olarak asgari ücreti ne kadar artırmamız gerekeceğini iyi hesap etmeniz lazım.

Her şeyden önemlisi de vicdan sahibi olmanız lazım.

Bakın arkadaşlar biz, biz ekonomi yönetiminde berekete inananlarız. Bereket.

Adaletli ol, vicdanlı ol. Allah'ın yardımını ulaşır.

Hiç bilemezsiniz gelirin nereden nasıl olacağını, bütçe gelirin nereden nasıl artırılabileceğini bilemezsiniz.

Yeter ki kararı alırken o kalbinizin de sesini dinleyin.

Sadece kuru hesap makinesiyle, bilgisayar ekranıyla karar vermeyin.

Ve önce "insan" deyin, insan odaklı ekonomi politikası uygulayın. Korkmayın.

Değerli arkadaşlar, gerçekten ülkemizde sıkıntı çok ama özellikle bu sıkıntının ceremesini gençlerimiz çekiyor.

15-34 yaş arası genç nüfusumuz tam 24 milyon kişi. Ama bunların 6,5 milyonu ne eğitimde ne de işte.

Oran %27.

Oran OECD'nin en yüksek oranı.

Gençlerimizin %27'si ne okula gidiyor ne de çalışıyor şu anda.

Bir tarafta 417 bin lira ödeyip askerlikten muaf olan gençler var, diğer tarafta hayatın kenarına itildiği için suç örgütlerinin eline düşmüş gençler var.

Gerçekten değerli arkadaşlar, gençlerin umudu hızla azalıyor.

Buna biz çok üzülüyoruz.

Halbuki Türkiye'miz çok büyük bir ülke, çok güzel bir ülke.

Doğru yönetildiğinde hemen ayağa kalkıp hızlı bir şekilde kanatlanıp uçmaya hazır bir ülke.

Ama gençlerimiz şundan korkmasın,

Artık değişimin zamanı geldi.

Adaletli bir yönetime, doğru kadrolara, temiz bir yönetim anlayışına şu anda her zamankinden çok ihtiyaç var.

Ve vatandaşlarımız da artık bunu istiyor, bekliyor.

Bu hepimizin üzerinde çok önemli bir sorumluluk.

Mevsim kıştan bahara çok rahat döner.

Daha önce bu büyük ve güzel ülkede döndü. Yine döner.

İşte biz bunun için buradayız.

Biz, bu ülkenin yeniden nefes alması için buradayız.

Gençlerimizin hayallerini yeniden kurması için buradayız.

Alın terinin değer gördüğü, kimsenin çaresiz hissetmediği bir Türkiye'yi inşa etmek için buradayız.

Umudu büyütme için,

Türkiye'nin müreffeh yarınlarını el birliğiyle omuz omuza kurmak için buradayız.

Bizde umutsuzluğa yer yok.

Yorgunluğa, yılgınlığa yer yok.

Vazgeçmek yok; geri adım yok.

İnşallah bu zor günler de geçecek.

Çünkü bakın buradayız, bir aradayız.

Omuz omuza, el ele, gönül gönüle bu büyük ve güzel ülkeyi onarmak için gece gündüz demeden çalışmak için buradayız, bir aradayız.

Bizim tarihimiz, direnenlerin, sabredenlerin ve yeniden ayağa kalkanların tarihidir.

Yeter ki; inancımızı koruyalım.

Yeter ki; birliğimize, beraberliğimize sahip çıkalım.

Bizim kültürümüz, adaletin tesisi için omuz omuza verenlerin kültürüdür.

Bizim inancımız, zorluklar karşısında yılmadan birbirine kenetlenenlerin inancıdır.

Allah'ın izniyle, hep beraber başaracağız.

Bu topraklarda adaleti, bereketi ve kardeşliği hâkim kılacağız.

Rabbim yolumuzu açık eylesin, birliğimizi daim eylesin.

Hepinizi tekrar saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.